अनृतं सत्यमित्याहुः सत्यं चापि तथानृतं ।
इति यास्ताः कथं धीरैः संख्याः पुरुषैरिह ॥२००॥

अन्यत्राप्युक्तं ।

नातिप्रसङ्गः प्रमदासु कार्यो नो चेद्बलं स्त्रीषु विवर्धमानं ।
अतिप्रसक्तैः पुरुषैर्यतस्ताः क्रीडन्ति काकैरिव लूनपक्षैः ॥२०१॥ ५
सुमुखेन वदन्ति वल्गुना प्रहरन्ते निशितेन चेतसा ।
मधु तिष्ठति वाचि योषितां हृदि हालाहलमेव केवलं ॥२०२॥
अत एव मुखं निपीयते हृदयं मुष्टिभिरेव ताड्यते ।
पुरुषैः सुखलेशवञ्चितैर्मधुगृध्रैः कमलं यथालिभिः ॥२०३॥

अपि च। आवर्तः संशयानामविनयभवनं पत्तनं साहसानां १०
दोषाणां सन्निधानं कपटशतगृहं क्षेत्रमप्रत्ययानां ।
दुर्ग्राह्यं यन्महद्भिर्नरवरवृषभैः सर्वमायाकरण्डं
स्त्रीयन्त्रं केन लोके विषममृतयुतं धर्मनाशाय सृष्टं ॥२०४॥
कार्कश्यं स्तनयोर्दृशोस्तरलतालीकं च सुश्लाघ्यते
कौटिल्यं कचसञ्चये प्रवचने मान्द्यं त्रिके स्थूलता । १५
भीरुत्वं हृदये सदैव कथितं मायाप्रयोगः प्रिये
यासां दोषगणो गुणो मृगदृशां ताः स्युः पशूनां प्रियाः ॥२०५॥
एता हसन्ति च रुदन्ति च कार्यहेतो
र्विश्वासयन्ति च नरं न च विश्वसन्ति ।
तस्मान्नरेण कुलशीलसमन्वितेन २०
नार्यः श्मशानघटिका इव वर्जनीयाः ॥ २०६ ॥
व्याकीर्णकेशरकरालमुखा मृगेन्द्रा
नागाश्च भूरिमदराजिविराजमानाः ।
मेधाविनश्च पुरुषाः समरेषु शूराः
स्त्रीसन्निधौ परमकापुरुषा भवन्ति ॥ २०७ ॥ २५